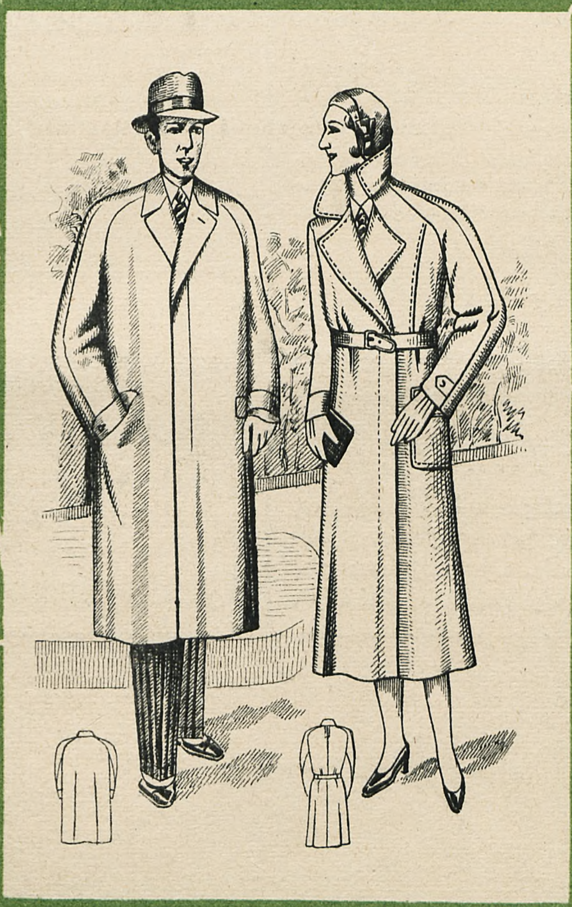
ODZIEŻ



SIERPIEŃ 1932

Druk i nakład:
Zakłady Graficzne L. Nowak, Król. Huta

Odzież

PIERWSZE ILUSTROWANE PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE KRAWIECTWU w POLSCE

Opłata poczt. uiszczona ryczałtem.

Przedpłata roczna wynosi w kraju 14,– zł., w Ameryce 2,– dolary. Cena pojedyńczego numeru 1,– zł.

Ogłoszenia: 1/1 strona 160,– zł. 1/2 strony 90,– zł., 1/4 strony 50,– zł. 1/8 strony 30,– zł., 1/16 strony 18,– zł. Wkładki reklamowe 15,– za 1000

Redaktor odpowiedzialny: Wojciech Samarzewski, Król. Huta

Druk i nakład: Zakłady Graficzne Leopold Nowak Królewska Huta, ul. Hajducka 15.

Telefon: Królewska Huta Nr. 1167.

Nr. 8 SIERPIEŃ 1932 Rocznik XI

Akcja osiedleńcza / Nowe drogi do zwalczania bezrobocia

Olbrzymi wzrost bezrobocia i jego skutki zmuszają władze i czynniki społeczne do szukania środków, uśmierzających nędzę bezrobotnych. Uważamy, że rozwiązaniem tej kwestji zainteresowane jest całe społeczeństwo, wobec czego umieszczamy artykuł pióra wybitnego społecznika do tej sprawy, jako artykuł dyskusyjny. Redakcja.

Liczne artykuły prasowe, nie schodzące z łam prasy codziennej, oraz referaty i rozprawy ekonomiczne z ostatnich czasów, zajmujące się przyczynami kryzysu gospodarczego, zawierają twierdzenie wypowiedziane mniej lub więcej otwarcie, że obecny kryzys gospodarczy powstał wskutek nadmiernego powiększenia możliwości produkcyjnej wszystkich zakładów wytworczych, bez względu na pojemność rynku zbytu wewnętrznego i zewnętrznego.

Powiększenie możliwości produkcyjnej osiągnięto prawie we wszystkich zakładach przez daleko idącą mechanizację i zastosowanie metod naukowej organizacji pracy.

Ponieważ równocześnie z wprowadzeniem tych zdobyczy technicznych i naukowych, nie ograniczono czasu pracy poszczególnych pracowników, lecz tylko zmniejszano ich ilość, wzrastała coraz bardziej liczba bezrobotnych, a równocześnie malała ilość konsumentów i ich siła nabywcza.

W rezultacie tych procesów życie gospodarcze znalazło się w pewnego rodzaju „ślepej uliczce“, której zamknięcie stanowią: nadprodukcja, zamykanie zakładów wytwórczych i kolosalne bezrobocie, podrywające całokształt życia gospodarczego.

Pojemność rynku wewnętrznego nie da się w niedalekiej przyszłości powiększyć w tym stopniu, by istniejące zakłady produkcyjne mogły pracować w pełnem tempie przez wszystkie dni roku, a temsamem zatrudnić wszystkich bezrobotnych.

Jak widać z naskicowanej sytuacji, kryzys gospodarczy w odniesieniu do istniejących zakładów wytwórczych ma charakter trwały, przynajmniej na długi okres czasu. To samo należy powiedzieć o związanem z nim bezrobociem. Wobec tego walka z bezrobociem musi iść nie w kierunku łagodzenia jego skutków, lecz w kierunku jego likwidacji przez zatrudnienie rąk zbędnych w dotychczasowych warsztatach przemysłowych na innych odcinkach życia gospodarczego.

Jednym z powodów bardzo znacznej nędzy wśród bezrobotnych pracowników górniczo-przemysłowych, a również rzemieślników miast i osiedli przemysłowych jest, że większość z nich stanowią bezrolni, żyjący wyłącznie z zarobków uzyskanych w przemyśle i rzemiośle i masy te na wypadek braku pracy zawodowej są odrazu pozbawione wszelkich środków do jakiegokolwiek bytowania.

By więc zaradzić nędzy tych ludzi, należy im dać własny dom i kawałek roli, gdyż to, dając im możność zdobycia pracą własnych rąk i rąk ich rodzin pewnych produktów rolnych, potrzebnych niezdownie do najprymitywniejszego bytowania, uniezależni ich choć w części od wahań na rynkach pracy przemysłowej oraz zatrzyma część rąk roboczych w pracy wyłącznie na roli.

Z powyższych założeń i twierdzeń powstała t. zw. „akcja osiedleńcza“. Polega ona na tem, że poszczególne gminy lub związki gmin, tworzą na własnych, względnie dzierżawionych terenach niewielkie gospodarstwa ogrodniczo-rolne, budując przy pomocy samych bezrobotnych jaknajmniejsze i prymitywne domki mieszkalne, oraz zabudowania gospodarcze i osadzają na nich liczne rodziny bezrobotnych.

Akcja ta doznała zastosowania zakrojonego na większą skalę w Niemczech, posiadających liczne i wielce uprzemysłowione miasta, a w nich największą ilość bezrobotnych.

Do maja 1933 r. ma tam powstać 20 000 gospodarstw rolniczo-ogrodniczych i 100 000 ogródków działkowych, przeznaczonych dla całkowicie bezrobotnych lub dla pracujących tylko przez kilka dni w tygodniu.

Ponieważ i w zawodzie krawieckim bardzo często zachodzi pewien czas zastoju, zwłaszcza w porze letniej, więc i tu akcja ta może doznać skutecznego zastosowania, szczególnie tam, gdzie zatrudnia się więcej czeladników żonatych lub utrzymujących rodziny, którzy w czasie przejściowego zastoju w krawiectwie, czas swój zużyją przy pracy na roli lub w ogrodzie działkowym, jak to zresztą dzieje się w małych miasteczkach lub na wsi, gdzie połączenie obu tych możliwości pracy bardzo często zachodzi, a nawet z korzyścią dla zdrowia, bo zapobiega zwyrodnieniu pewnych części ciała, czyli t. zw. chorobom zawodowym, powstającym zazwyczaj z zbyt jednostronnego trybu życia.

Nie można oczywiście w krótkim artykule omówić całokształtu tej akcji, jej znaczenie praktyczne i teoretyczne. Sam fakt, że czynniki miarodajne w Polsce poważnie zapatrują się na tę akcję i mimo szczupłych do tego funduszów w skarbie państwa, jeszcze w bieżącym roku zabiorą się do zrealizowania tego za-

miaru, winny i koła rzemieślnicze zainteresować się tą sprawą.

W jednym z następnych numerów powrócimy do tej sprawy i wykażemy rodzaj pracy i wysokość kosztów, połączonych z założeniem takiej działki gospodarczo-ogrodniczej.

E. Z.

Podatki

Zryczałtowany podatek obrotowy dla pracowni rzemieślniczych VIII kategorji

Prowincjonalne władze skarbowe ujawniają wątpliwości, w jaki sposób mają opłacać zryczałtowany podatek obrotowy powstałe w ciągu roku 1932 pracownie rzemieślnicze i rękodzielnicze, wykupujące VIII. kat. świadectw przemysłowych, a zatrudniające nie więcej niż jednego najemnika.

Celem rozproszenia tych wątpliwości Ministerstwo Skarbu okólnikiem z 18/V. 1932 L. D. 15970/4/32 ustaliło, że przedsiębiorstwa te podlegają obowiązkowi opłacania zryczałtowanego podatku obrotowego od chwili zaistnienia ich obowiązku podatkowego.

Jak wiadomo, przedsiębiorstwa omawiane opłacać mają podatek ryczałtowy w wysokości 16 zł. rocznie. Obecnie Ministerstwo Skarbu we wspomnianym okólniku wyjaśnia, że, o ile moment powstania obowiązku podatkowego tego rodzaju nowopowstałego przedsiębiorstwa nie pokrywa się zupełnie z okresem rocznym, to wysokość ryczałtu obliczyć należy proporcjonalnie od chwili powstania obowiązku podatkowego do końca 1932 roku, a podstawą obliczenia ma być owa wysokość ryczałtu rocznego w kwocie 16 zł.

Następujący przykład wyjaśni dokładnie całą sprawę: właścicielka pracowni krawieckiej, posiadająca kartę rzemieślniczą i zatrudniająca jedną najemną siłę, uruchomiła swą pracownię w dniu 1-go kwietnia 1932. Wysokość podatku zryczałtowanego na rzecz Skarbu Państwa obliczymy w tym wypadku w ten sposób, iż całoroczną należytość podatkową w wysokości 16 złotych podzielimy przez 12 miesięcy a uzyskamy iloraz, przedstawiający należność podatkową za jeden miesiąc, pomnożymy przez 9 miesięcy tego roku, w którym pracownia będzie czynna (od 1. kwietnia do 31. grudnia 1932). W ten sposób uzyskamy cyfrę: $(16 : 12) \times 9 = 12$ złotych.

Do sumy powyższej doliczamy 10% dodatku nadzwyczajnego, oraz dodatek komunalny. Należytość w ten sposób obliczoną należy wpłacić w trzech ratach kwartalnych w dniach: 15. lipca, 15. października i 15. grudnia 1932 r.

Składanie zeznań do wymiaru podatku dochodowego

Zbliżający się okres składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego 1932 roku z dochodów osiągniętych za rok ubiegły 1931, do których to zeznań wzywani będą podatnicy z p. 6 art. 50 ustawy o podatku dochodowym (mniejsze przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe) zmusza do wyjaśnienia Szanownym Czytelnikom pewnych artykułów ustawy z udzieleniem informacyj i wskazówek: co, jak i kiedy czynić należy, ażeby uniknąć różnych przykrych niespodzianek w formie wygórowanych wymiarów podatkowych.

Zeznanie, w odpowiedzi na wezwanie odnośnego urzędu skarbowego, złożyć należy bezwzględnie w przepisanym terminie dni 30 od daty wystawionej na pokwitowaniu z odbioru wezwania, przez niezłożenie bowiem zeznania traci każdy podatnik prawo udowadniania wykazanych w zeznaniu cyfr dochodu — oraz przez to samo traci prawo obrony zarówno w okresie dokonywania wymiaru, jak i w okresie rozpatrywania odwołania, czyli popada w tak zwaną „zaoczność".

Jest to bardzo ostry rygor prawny, który przestrzegają władze wymiarowe i odwoławcze i dlatego należy w pierwszym rzędzie obowiązkowo składać w ustawowym terminie zeznania; przyczem wyjaśnia się, że w wypadku niezłożenia zeznania — podatnik traci również prawo osobistej, lub przez osobę upoważnioną, obrony swej sprawy na posiedzeniu Komisji Odwoławczej.

Składanie zeznań jest konieczne z dwóch innych jeszcze względów a mianowicie:

1. jako dowód lojalności obywatelskiej pod względem wykonywania swoich obowiązków w stosunku do Państwa — i
2. celem umożliwienia władzom wymiarowym określenia istotnej sumy dochodu, a tem samem wykonania przez nie obowiązków ustawą przewidzianych.

Natomiast uchylanie się od składania zeznań i lekceważenie tego obowiązku wywołuje przykre następstwa dla samych podatników w formie:

a) rygorów karnych z art. 92 lub 93 ustawy — grzywny pieniężne do 500 zł. — oraz

b) niesłusznych, częstokroć krzywdzących wymiarów podatkowych.

Składając zeznanie, należy jednak zastanowić się nad sposobem obliczenia przypuszczalnej a najbardziej zbliżonej do rzeczywistości sumy osiągniętego dochodu, zależnie bowiem od sposobu prowadzenia przedsiębiorstwa i istotnych warunków — zysk może być większy lub mniejszy. Trudności w wykazaniu i obliczeniu dochodu nie mają właściciele przedsiębiorstw, którzy prowadzą bądź to prawidłową buchalterję bądź też książki pomocnicze: np. książkę kasową, gdyż ci podatnicy mają pracę ułatwioną. W wypadkach, gdy w przedsiębiorstwie z różnych przyczyn niema żadnego materjału cyfrowego do obliczenia dochodu — obliczenie i wykazanie tegoż trafia na wielką trudność. W takim wypadku jest tylko jedyny sposób: obliczenie dochodu od istotnej sumy obrotu według obliczenia podatnika.

Nie przesądzając, czy władze wymiarowe podatku dochodowego przy ustaleniu dochodu wezmą za podstawę sumę obrotu określonego przez Komisję Szacunkową podatku przemysłowego — należy samemu wziąć do obliczenia dochodu sumę obrotu jaką przedsiębiorstwo istotnie mogło osiągnąć w roku ubiegłym.

Wiedza zawodowa w krawiectwie w pytaniach i odpowiedziach

(dla użytku komisji i kandydatów na mistrzów.)

O poprawkach i oznaczeniu po przymiarce.

1. *Jak i kiedy oznacza się przymierzoną sztukę?*

Przymierzoną sztukę jest najlepiej zaraz po przymierzeniu rozebrać, by ewentualne upięcia szpilkami, które były dostosowane do budowy korpusu, nie poszły w zapomnienie. Zwyczajne poprawki i zmiany oznacza się kredą. Przy sztukach od przymiarki rozbieranych na drugi, trzeci dzień lub poźniej do oznaczenia, nie mogą już tak dobrze być zapamiętane miejsca, gdzie wykonane mają być ewentualne podłożenia i zmiany znaczone kredą, gdyż znaki mogą się stać niewidzialnemi. Po oznaczeniu przymierzonej sztuki zaczepia się na nowo ściegi i do drugiej lub gotowej przymiarki przygotowuje.

2. *Co zrobić, gdy wycięcie pachy jest za wysokie i ciśnie?*

Gdy pacha za wysoka czyli zamało podcięta, to ciśnie; w tym wypadku trzeba albo zakład na ramieniu wypuścić i przodek w dół spuścić, lub też pachę w miejscu gdzie ciśnie oznaczyć i podciąć. Ponieważ podcięciem pachy można łatwo sztukę zepsuć, więc trochę ostrożności nie zawadzi.

3. *Co zrobić, gdy pacha jest za wielka i za nisko podcięta?*

Gdy pacha za niska, w takim razie musi być przodek posunięty w górę, ramię więcej zaszyte i podcięcie szyji głębiej wykrajane, dołem przodek w stosunku do plec wypuszczony i boki tak dopasowane, by nie ściągały fałd.

4. *Co zrobić, gdy w tyle pod kołnierzem rzucają się poprzeczne zmarszczki?*

Rzucanie sie poprzecznych fałdzmarszczek pochodzi z różnych przyczyn:

a) gdy górą karczek plec za wysoki,
b) gdy górna część plec za wąska,
c) gdy kołnierz za wysoko nasadzony,
d) gdy zakłady u szyji pod kołnierzem zapomniano wyciągnąć i zeszycia tychże do końca rozpruć.

Błąd ten usuwa się w następujący sposób:

a) przez skrócenie plec,
b) przez rozszerzenie tych miejsc skąd się ściąga,
c) przez niższe nasadzenie kołnierza,
d) przez rozprucie ramion i końca szwu środkowego u plec pod kołnierzem.

Nauka odrobienia i szycia

1. *Jaka jest kolejność czyli systematyczność odrobienia przepisowego fasonu i brzegu?*

Systematyczność szycia jest następująca: Po pierwszej przymiarce podkłada się pomiędzy płótno i wierzch materjału skrawek podszewki, który w załamaniu klapy musi być po nitce czyli w dłużkę. Następnie pikuję klapy, rozpoczynając 2—3 cm za załamkiem aż do brzegu. Po wypikowaniu klap sprasowuję te na płasko. Po sprasowaniu klap i brzegów zmodeluję fason, poczem obcinam płótno przy brzegach na szerokość szewka a celem niewyciągania się brzegów nałożę krajeczkę, przednie kanty i fason na prasulcu sprasuję, a następnie nafastryguję obsadzenie, zeszyję i wywrócę.

2. *Co za cel ma pikowanie klap?*

Pikowanie klap ma fason wzmocnić, uczynić go elastycznym i materjałowi nadać trwałą formę. Przy pikowaniu fachowem należy podkłady, płótno i podszewkę równemi skośnemi ściegami zeszyć z materjałem i to w ten sposób, że materjał tylko do połowy igłą się zachwytuje, by na wierzchniej stronie ściegów nie było widać. Płótno przy pikowaniu palcem trochę się natrzymuje a potem ścieg następuje, przezco się klapa więcej roluje i później w noszeniu na odwrotną stronę się nie przewija. Czem mniejsze ściegi pikowe, tem mocniej fason się trzyma.

3. *Co się rozumie przez modelowanie?*

Przez modelowanie rozumiem dokładne oznaczenie fasonu i przednich brzegów (kantów), dlatego trzeba uważać, by brzeg na zewnątrz miał mały owal (łuk), by w razie wrobienia przez scięcie owalu nie było prostej linji.

4. *Co za znaczenie ma krajeczka (Endel) i jak się ją nakłada?*

Krajeczka ma brzeg sztuki wzmocnić przed wyciąganiem. Krajeczkę po zmodelowaniu nafastryguje się w brzegu w ten sposób: zakrywa się skąpo podkłady i waterunek, delikatnie obszywa, zważając, by krajeczka w rogach i zaokrągleniach jak i w miejscu łamania się klapy u brzegu przodka była dana dość luźno, by wywrócenie tych miejsc w noszonej sztuce nie ucierpiało. Przy przylegających żakietach i smokingach damskich wogóle w tem miejscu nawprost pasa 3—4 cm krajeczki się nie daje, by brzeg lepiej przylegał i jeden na drugi dobrze zachodził.

5. *Jak się nakrywa obsadzenie?*

Sprasowane klapy i brzeg nakrywa się obsadzeniem dostosowanem do formy korpusu na długość od szyji przez załamek klap do dołu i dostateczną szerokość. Obsadzenie w załamku klapy musi być ćmniej lub więcej natrzymane zależnie od materjału czy się wstąpia i da się wprasować, by przez gładkie danie obsadzenia klapa, choć dobrze odrobiona, się niewywijała na zewnątrz. Przy materjałach w deseń, muszą tak kratki jak i paski biedz po linji brzegu.

6. *Jak się przykrawa płótno i co za cel ma waterunek?*

Waterunek z reguły kraje się po nitce tak jak wierzchni materjał, to znaczy wzdłuż a nigdy nie w poprzek lub skośnie. Celem utrzymania formy piersi i by się nie załamywało, podkłada się na pierś w płótnie włosiankę z sierści wielbłądziej albo wełniany elastyk, lub też t. zw. „Haensel" (specjalny wyrób włosianki z okręcanego włosia końskiego) razem z włosianką z sierści wielbłądziej. Te podkłady podtrzymują zaprasowane na pierś uwypuklenie czyli dopasowaną do korpusu formę. Na wzniesienia ramion wszywa się kliniki (tak zwane cwikle). Płótno, by sztuka dobrze leżała, musi być dobrze dostosowane do materjału, przy pasze o 1 cm. szersze, pod pachą sięgać do połowy pachy a ku dołu zakrywać przednią część kieszeni. Na flankę czyli skrzydełka nadaje się najlepiej miękki materjał podszewkowy. Na płótno daje się wpierw włosiankę po nitce a potem kitaj czyli kanafas napikowuje i przy pasze włosiankę w dwóch miejscach nożycami nacina.

(Dokończenie nastąpi.)

Pamiętaj o zaległościach!

W czasach spokojnych, jakie zwykle w branży krawieckiej przedstawiają miesiące lipiec i sierpień, trzeba sporządzić przegląd książek i rachunków. Niejedno ubranie dostarczone w ubiegłych miesiącach nie zostało jeszcze zapłacone. Weszło już to poniekąd w modę, że u krawca musi się „wisieć“ z rachunkiem przez kilka miesięcy czy lata. Tylko, że majster krawiecki nie jest już dłużej w stanie udzielić długoletniego kredytu. On sam ma różne zobowiązania, musi bowiem terminowo płacić podatki, zarobki, ubezpieczenia i własne rachunki za materjał i środki do życia dla siebie i rodziny. Pewni klienci o tem widocznie nie myślą, wobec tego trzeba im się przypomnieć.

Trzeba więc wziąć książki do ręki i stwierdzić, kto jeszcze nie zapłacił. Jest bowiem znana prawda, że stare zaległości najtrudniej się ściąga.

Koledzy, którzy wierzą, że z rachunkiem zawsze jeszcze przyjdą na czas lub uważają, że przez długie wyczekiwanie na pieniądze zaskarbią sobie względy klienta, mylą się bardzo.

Klient, raz przyzwyczajony do niezapłacenia rachunku, tem lekkomyślniej zaciąga nowe długi, a o starych już zapomina.

Nie trzeba więc dopuścić do tego. Czem wcześniej się upomina o uregulowanie rachunku, tem łatwiej dojdzie się do swych pieniędzy.

Z zwyczajami dotychczasowemi trzeba zerwać i klientów przyzwyczaić do punktualnego zapłacenia. Warsztaty krawieckie to nie są instytucje kredytowe. Krawiectwo miarowe niestety zaniedbało dopasować się do nowoczesnych warunków i zwyczajem przedwojennym udziela dalekoidącego kredytu, tak, że potem często samo nie może się wywiązać ze swych zobowiązań.

Najgłówniejszą zasadą solidnego krawca winna być: nie podejmowanie sie pracy bez zaliczki. Jeżeli się w grzeczny, lecz stanowczy sposób klientowi na to zwróci uwagę, przedstawiając mu to, że się sam ma również do płacenia zarobki, podatki i t. p. i że pożyczki otrzymuje się w bankach tylko za wysokiem oprocentowaniem to łatwo się go przekona o konieczności zapłaty. Przedewszystkiem należy przy dostarczaniu gotowego towaru lub krótko potem przesłać klientowi rachunek. Niech klient wcześnie dowie się o tem, co ma płacić, a prędzej się zdecyduje zapłacić.

Są wprawdzie okoliczności, gdzie będzie trzeba mieć wzgląd na stosunki gospodarcze klienta. Lecz na takie względy zasługuje tylko klient trwały, i na ogół płacący regularnie swoje rachunki. Natomiast klient, który już przy pierwszem zamówieniu domaga się dalekoidącego kredytu, napewno nie zasługuje na zaufanie. Lepiej mniej pracy i mniej wydatków, niż interesy kredytowe. Kto w udzielaniu kredytu idzie ponad granicę możliwości, sam sobie podkopuje swoją egzystencję.

Okażcie więc więcej energji i sprytu przy ściąganiu zaległości, a przyczynicie się do uzdrowienia waszych stosunków gospodarczych i umoralnienia stosunków społecznych, które naprawdę się tego domagają. X.

Nowe czasy — nowe myśli

Onegdaj odbyło się w Wiedniu walne zgromadzenie „Towarzystwa reformy odzieży męskiej“, na którem urządzono pokaz zreformowanych ubrań męskich. Obok drobnych zmian w formie zewnętrznej ubrania, towarzystwo powyższe dąży do zasadniczej reformy na rzecz praktyczności, dogodności i zdrowotności. Przedewszystkiem zaniechane ma być przeciążenie ubrań zbytecznym materjałem, podszewkami i wkładkami z waty i włosia.

Przy współpracy lekarzy, artystów i specjalistów mody wykonano kilka modeli odpowiadających najzupełniej higjenie i niemających jakichkolwiek cech ekscentryczności. Spodnie ubrań letnich podtrzymywane są zwykłym paskiem i na guziki przypięte do koszuli, wykonanej w rodzaju kurtki z naszytym kołnierzem, do którego zbyteczne są znienawidzone guziki.

Reforma objąć ma również strój towarzyski, a przedewszystkiem frak i smoking. Zamierza się mianowicie uwolnić mężczyznę od pewnych niedorzeczności mody, taksamo jak płeć piękna uwolniła się od obcisłych gorsetów i długich trenów u sukien.

O ile więc reforma ta dokonana zostanie w ramach racjonalnych, niewykluczonem jest, że pozyska sobie zwolenników i usunie pewne przestarzałe formy ubiorów męskich.

* * *

W czasach ostatnich coraz częściej pojawiają się projekty, zmierzające do reformy odzieży męskiej. Jest ona — mimo sportowego charakteru, który próbowano jej nadać zwłaszcza w Anglji — ciągle jeszcze wybitnie konserwatywna i zacofana — a przedewszystkiem niewygodna i niehigjeniczna. Zagranicą istnieją nawet osobne czasopisma, poświęcone reformie odzieży męskiej.

W jednem z nich, wychodzącem w Londynie pod tytułem „Moda męska“ znajdujemy ciekawe uwagi, które warto przytoczyć.

„Zacznijmy od koszuli — pisze autor tego artykułu. Składa się ona z dwóch części koszuli i bielizny spodniej. Dlaczego nie wprowadzić za przykładem kobiet, które okazały się w tym względzie bardziej praktyczne, kombinacji męskiej? Z rozmaitych względów jest taka kombinacja higjeniczniejsza i praktyczniejsza... Ja sam kazałem sobie uszyć taką kombinację i jestem z niej bardzo zadowolony.

Co do kołnierzyków — to powinny raz na zawsze zniknąć z powierzchni ziemi tzw. twarde kołnierzyki... Coprawda — nosi się je tylko w tzw. okazjach — „poważniejszych“. Dlaczego jednak twardy kołnierz ma być symbolem szacunku czy powagi? Jest to przesąd, z którym należy czemprędzej zupełnie zerwać. Twardy kołnierz bowiem uciska nietylko mięśnie szyi, ale też wpływa ujemnie na cyrkulację krwi i może nawet spowodować niezmierne szkodliwe jej zaburzenia...

Co do ubrania — to powinno ono materją i wyglądem odpowiadać celowi. Tymczasem nasze ubranie męskie zależy od rozmaitych idjotycznych nakazów mody, a człowiek racjonalnie ubrany, budzi salwę śmiechu. Coprawda — ja nic sobie z tego nigdy nie robiłem i stale noszę odzież, uszytą według mego pomysłu. Należy mojem zdaniem zupełnie zerwać z kamizelką, a zamiast niej nosić bluzy zamknięte z grubszego lub cieńszego materjału, ewentualnie nieprzemakalnego, zależnie od aury i pory roku. W krajach południowych, np. we Włoszech należałoby nosić powiewne, swobodne tuniki, które w innym klimacie są niemożliwe...

A wogóle — kończy autor artykułu — mężczyźni powinni w większej mierze korzystać z rozumu, którym Opatrzność ich obdarzyła“.



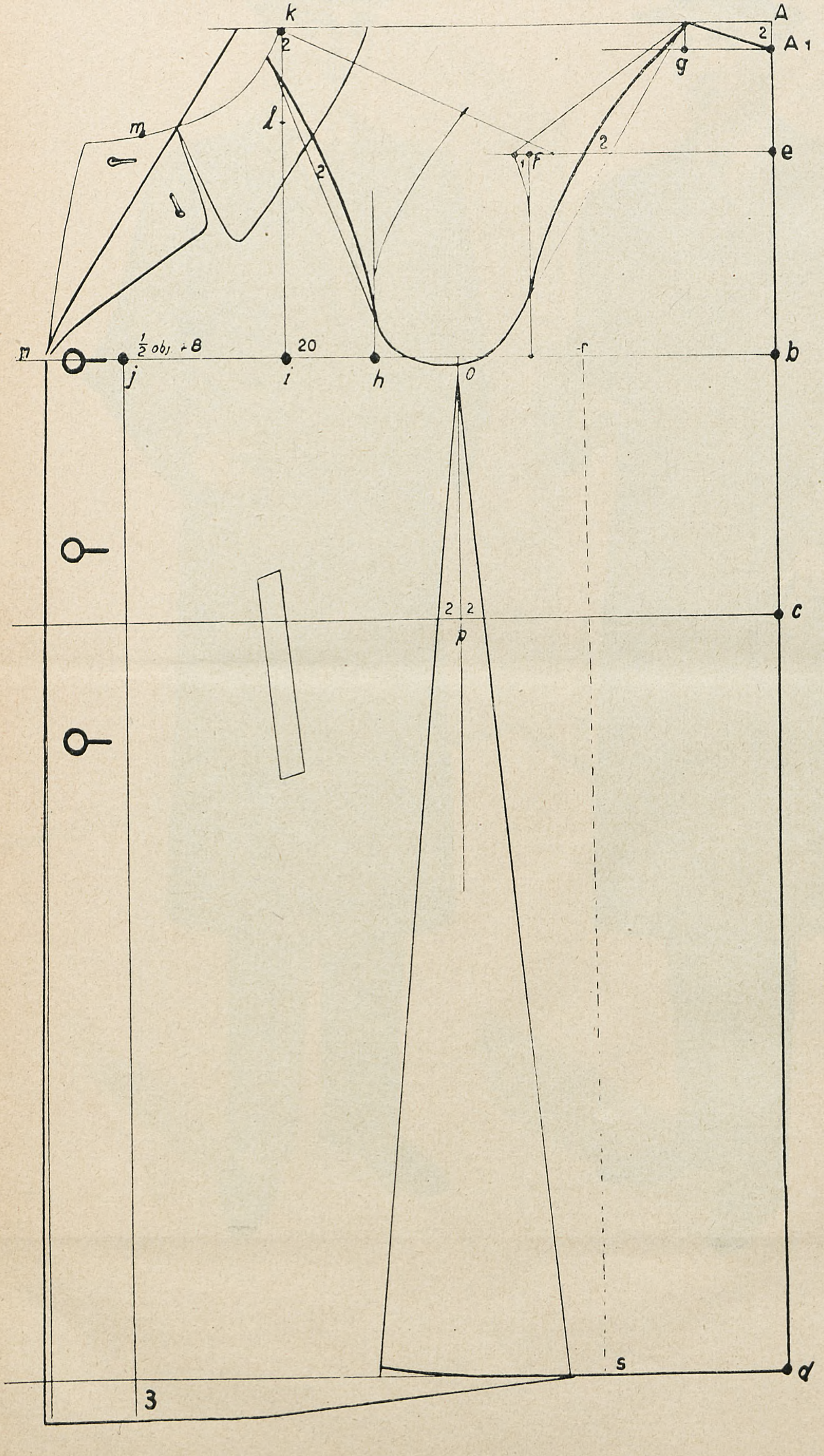
Dodatek do „Odzieży" № 8.

FOTOLIT i DRUK, L. NOWAK. KRÓL.-HUTA.



Krój raglanu

według naszego kolorowego żurnala (duża fig. pojedyńcza).



Miary:

Grzbiet 23 × 2
Stan 44 × 3
Długość 110
Plecy 19 × 1
Rękaw 61
Objętość w piersiach 92
Objętość w pasie 84
W biodrach 96

Uwaga:

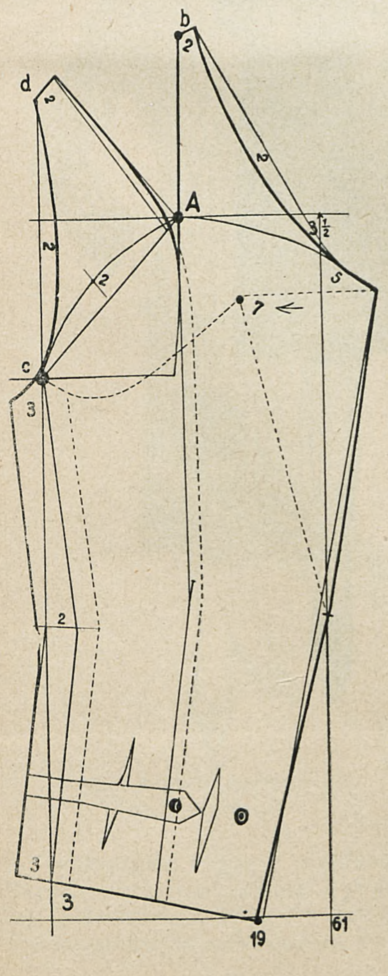
Miary są brane jak na marynarkę przez kamizelkę, dlatego te dodawania są konieczne.

Objaśnienia kroju raglanu.

Wpierw rysuję kąt prawy.
A — A 1 jest 2 cm.
A1 — b jest 23 + 2
A1 — C jest 44 + 3
A1 — d jest 110
e jest $^1/_3$ od A1 — b, następnie ciągnę linje poprzeczne
e — f jest 19 + 1 = 20 czyli $^1/_2$ plec, dodając na szew 1 cm.
A1 — g = $^1/_3$ od szerokości plec 21 = 7 cm.
Od linji f — h średnica pachy jest $^1/_8$ od objętości 92 = $11^1/_2$ + 2 = $13^1/_2$
i = 20 cm. od linji f, czyli szerokość plec
j = $^1/_2$ objętości piersiowej + 8 cm. na luźny 10 cm.
j — n = 7 cm. czyli rabaty do jednorzędnego raglanu
i — k czubek przodu
k — l = podcięcie szyji = 7 cm. czyli ta sama szerokość jak karczek u plec
l — m = $^1/_4$ objętości piersiowej = $11^1/_2$ cm.
o = 6 cm. od linji f
Przy O ciągnę linję spadzistą w dół = p
Przy p w każdą stronę boki o 2 cm. poszerzam
r = 5 cm. od linji f skąd model do s przecinam
Przy s model przyłożony na materjał rozstawiam o 5 cm. na fałd jaki widzimy w żurnalu
Od k 2 cm. poniżej ciągnę linję ku dolnej pasze do 3 cm. ponad h i w połowie na obłąg 2 cm. dodaję
Od czubka plec ciągnę linję ku dołu pachy, 4 cm. ponad linją b, i znaczę obłąg 2 cm. na szew raglanowy w plecach.

Resztę kontur według wzoru.

Objaśnienia kroju rękawa raglanowego.



Rękaw raglanowy rysuje się zasadniczo na podstawie normalnego rękawa ulstrowego. Wpierw rysuję normalny rękaw ulstrowy.

Szerokość górna wierzchniego rękawa = $^1/_4$ + 1 od całej objętości piersiowej, w tym wypadku 23 + 1 = 24 cm.

Przy raglanie rozszerza się tylko na 3-ci szew środkowy i górą o 5 cm. za to spodni rękaw się zwęża.

Dołem rękaw jest szerszy (ten nadmiar ściąga się ryglem).

Różnicą przy rękawie raglanowym są kliny naramienniki.

Klin tylny od A — b = 18 cm. czyli szerokość ramion u plec. Górą na szwy dodaje się 2 cm.

Klin przedni 5 — d = $^1/_4$ od całej objętości piersiowej + 1 cm. w tym wypadku od 92 = 23 + 1 = 24 cm.

Czubek klina przedniego musi mieć tę samą szerokość jaką u przodka odcięto.

Od tych prostych linji kliny zakończamy w środku owalnie o 2 cm.

Resztę kontur i zakończeń według wzoru.

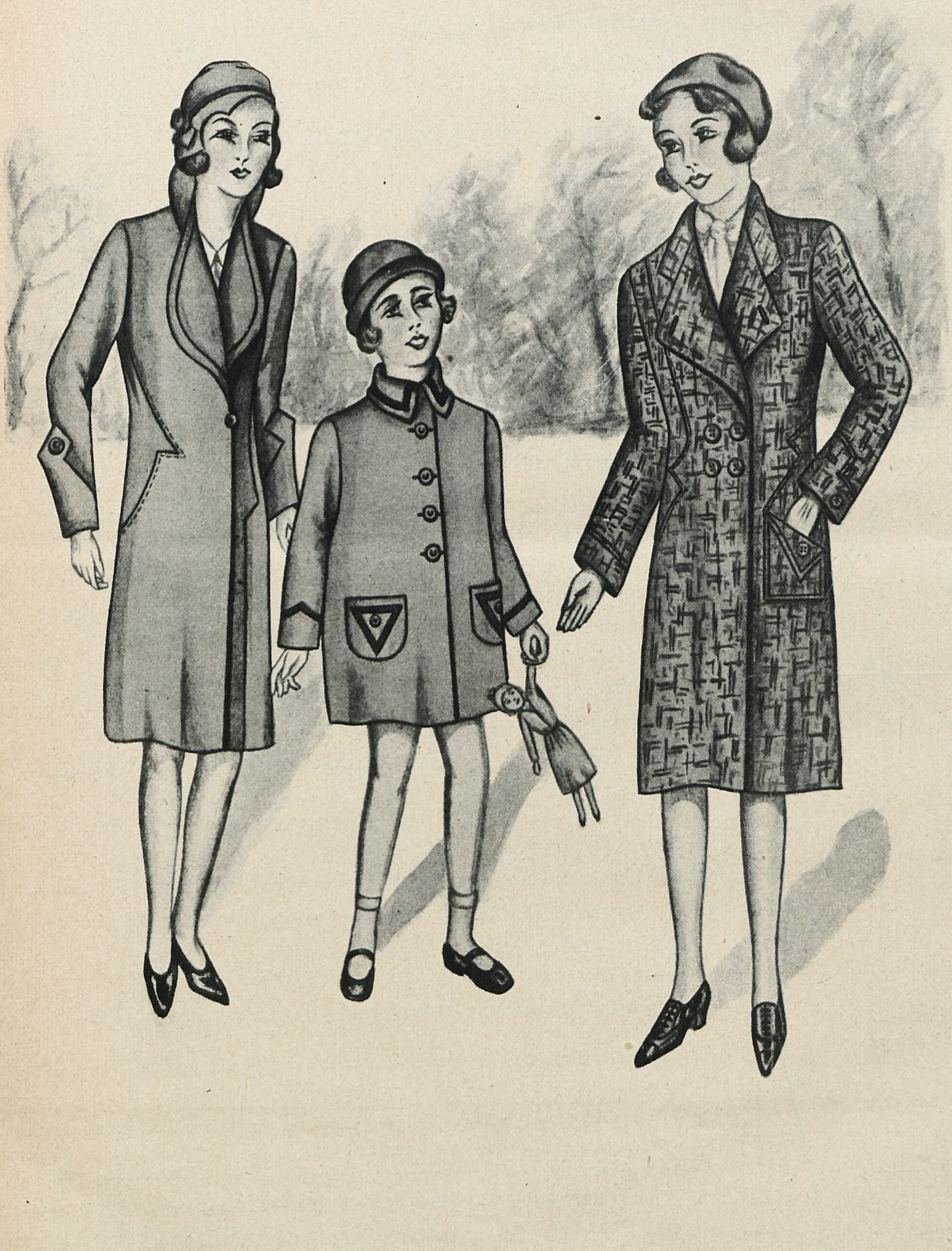
Uwaga w sprawie odrobienia i w szycia rękawów.

Przedni klin od strony wcięcia jest zaokrąglony stosownie do ramion u przodu.

Tylny klin musi być nawdany do przedniego o tyle o ile forma ramion tego wymaga, zaś do plec przyszywa się gładko bez nawdania, za to plecy w miejscu owalnem wpierw się trochę natrzyma za pomocą krajeczki i sprasuje by się nie wyciągły. Otwór rękawa należy zastosować odpowiednio do całej pachy, to znaczy by rękaw nie wypadł zbytnio do nawdania i nie robił zmarszczków. Gdy powyższe zastosujemy, to raglan wypadnie ku zadowoleniu i będzie dobrze leżał.

W. S.



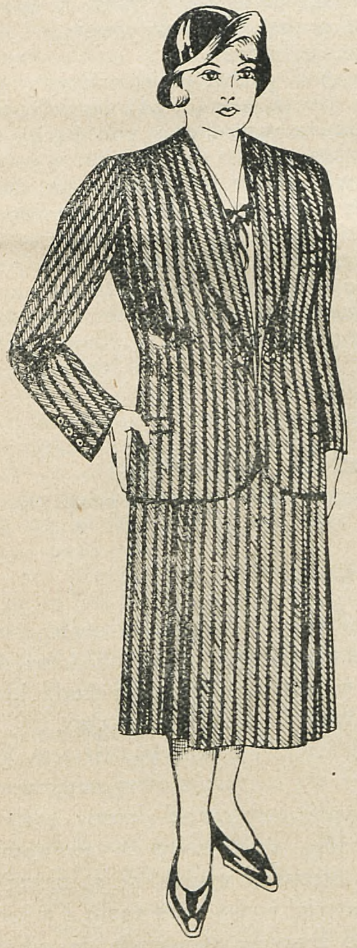


Nowości na okres przejściowy i sezon jesienny

Cechy charakterystyczne mody obecnej to: krótki żakiecik bardzo wcięty, duże wyłogi, związany krawat, albo szal, okrywają ramiona. Szerokość spódnicy uległa zwężeniu, lekki klosz albo parę płaskich fałd. Długość spódnic pozostaje ta sama. Niektóre domy mód narzucają takie, lub inne projekty. Przeważy jednakże zdrowy rozsądek elegantek, które trzymają się w ciągu dnia pół-długiej spódnicy.

Powodzenie draperyj wzrasta z dniem każdym. Ich staranne i bardzo wystudjowane linje charakteryzują strojne toalety. Przytem doskonale wypełniają szczupłe piersi, a zasłaniają braki danej sylwetki. Draperje są trudne do wykonania, wobec tego trzeba dawać fałdy, szczypanki, zakładniki i t. d.

Suknie o typie krawieckim cieszą się dobrze zasłużonem powodzeniem.



Kostjum typu krawieckiego dla korpulentnych pań.

Są praktyczne, ciepłe i niezdarte. Ożywia się je kamizelkami z popeliny jedwabnej, z rypsu, z sukna. Zresztą można je zmieniać i na dnie ciepłe dawać kamizelki z batystu, z płótna lub organdyny. Dodaje to dużo świeżości i wygląda wykwintnie.

W okresie przejściowym modne są zarówno pasy, jak i gładkie ma-



Zgrabny płaszcz jesienny, z oryginalnem efektownem zapięciem przy kołnierzu.

terjały, które zapanują niepodzielnie w jesieni. Na ciepłe dni wrześniowe i październikowe najpiękniejszym i prawdziwie eleganckim strojem będą kostjumy i płaszcze z zupełnie jasnych wełnianych materjałów a w szczególności w kolorze czysto-białym. Wogóle kolor biały jest bardzo już i teraz noszony. Biały żakiecik do ciemnej sukienki jest w tej chwili ostatnim wyrazem mody.

Przy jasnych płaszczykach ślicznie wyglądają kołnierze futrzane, zwłaszcza z cenniejszych gatunków. Będą to kołnierze pokaźnych rozmiarów a nawet pelerynki, od których jeden już tylko krok do futrzanego bolerka i żakiecika.

Strusie pióra znów weszły w modę. Paryskie domy mody poczynają lansować strusie pióra jako motyw nie kapelusza, lecz sukni i kostjumu lub płaszcza. Powróciły boa z piór strusich, zarzucane na szyję tak wdzięcznie okalające główkę kobiecą. Prócz tego posłużyły pióra strusie do nowych pomysłów zdobniczych. Oto do toalet aksamitnych z lekkiego velour-chiffon używa się do przybrania kołnierzy lub mankiet także piór strusich i to albo w tym samym kolorze, albo też w barwach kontrastujących ze suknią.

Jest to nowość mało praktyczna, lecz bardzo efektowna i elegancka. Pasma równoległe fryzowanych piór strusich dadzą się ładnie zestawiać w bufiaste rysze, które przy prostym kroju sukni stanowią motywy niezmiernie dekoracyjne.



Elegancki kostjum z krótkiemi rękawami, przybrany futrem gronostajowem.

Na rękach noszą elegantki długie rękawiczki białe, lub w kolorach.

Przy eleganckich rękawiczkach skórzanych nieodzowne są długie mankiety z koronek.

Nasze oryginalne żurnale

Nasze żurnale jako dodatki do Odzieży cieszą się wielkiem uznaniem i powodzeniem.

Chcąc jeszcze więcej zainteresować ogół krawców mających sklepy, okna na ulicę lub skrzynki wywieszki, dodajemy jako pierwsi i jedyni w Polsce specjalny obraz z dużą figurą do wystawienia w oknie, służący jako dobra reklama właścicielowi zakładu.

*

Obraz ten przedstawia nową oryg. modę płaszcza jesiennego zwanego raglanem, który jest bardzo praktyczny do podróży i na słotę, bo może być pod gorę zapinany.

Materjał: modny deseń sportowy. Krój raglanu jest luźny i w plecach rzucają się naturalne fałdy, które w specjalnym kroju są uwzględnione. Rękawy z mankietami, kołnierz szerszy od klapy. Taki fason jest strojny i najzupełniej odpowiada modzie obecnej.

*

Obraz drugi: Ulster dwurzędny na dwa guziki zapinany, plecy z rozcięciem (szlicem) lub bez tegoż z ryglem. Materjał modny sportowy, fason zastosowany na sezon jesienny.

*

Obraz trzeci: Palto jednorzędne z wyłogami jako zarzutka na święta i do towarzystwa wieczorowego. Materjał: czarny twil diagonal. Pod czarne palto obowiązują spodnie w paski jak wzór.

*

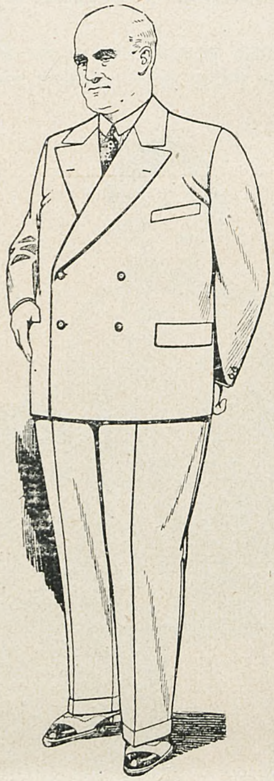
Obraz czwarty: Płaszczyk dla dziewczynki fason szalowy, kołnierz podwyższony w tyle stojący, plecy i przód przecinane nowoczesnemi wzorami linij. Mankiety przedłużone ku łokciu z guziczkiem jako nowa dekoracja.

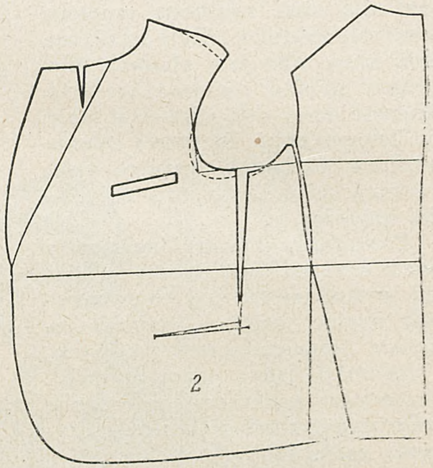
Fig. środkowa z lalką: płaszczyk dla młodszej dziewczynki w przodzie do góry zapinany na cztery guziki, z naszywanemi kieszeniami, w plecach modna naszywka dekoracyjna.

Fig. trzecia: Płaszczyk dla starszej dziewczynki, półsportowy dwurzędny na dwa guziki zapinany, klapy w dół, przodki przecinane, w tyle na plecach naszywka z czterema guziczkami, bardzo strojny i modny. Materjału potrzeba 1,50 do 1,60 m.

Dział poprawek

Usuwanie fałd w przodzie pod pachą.





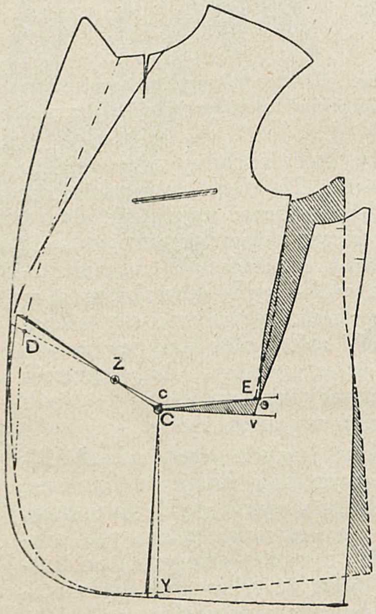
Obraz pierwszy przedstawia nam błąd u marynarki dwurzędnej, fałdy w przodzie pod pachą. Skąd to powstaje i jak się usuwa te fałdy?

Fałdy pod pachą, jakie widzimy na obrazku, powstają stąd, gdy dolne ramię u przodu za wysokie a pod pachą za mało wykrojone.

Poprawia się w ten sposób, jak nam wskazuje obraz drugi (linje kropkowane). Zdarza się to często, gdy robimy sztukę bez przymiarki lub przymiarka nie dobrze została opatrzona. Przy przymierzaniu i dokładnem opatrzeniu sztuki taki błąd zajść nie powinien.

Wzór zmienionego modelu (wykrójki)

i w jaki sposób przykłada się na materjał i przykrawa w praktyce.



Objaśnienie: Wykrojkę na otyłego po rozcięciu wcięcia pod pachą rozcina się również w miejscu gdzie przychodzi kieszeń. Następnie model papierowy 2 — 3 cm. na brzuchu i dołem ku kieszeni się zakłada przez co forma otrzymuje zmieniony wygląd i zwłaszcza dołem się spuszcza a górą wychodzi poza pierwotną linję. By otrzymać wypukłość na brzuch, należy materjał wyciąć pod pachą i w kieszeni. Po zeszyciu otrzymuje się odpowiednią formę, jaką na brzuchatego mieć powinniśmy.

Przepisy dla władz egzekucyjnych

Poniżej podajemy najważniejszą część z instrukcji, wydanej swego czasu dla egzekutorów.

Egzekutor, dokonywując egzekucji, powinien posiadać między innemi: pisemny nakaz wykonania egzekucji, tytuł egzekucyjny (nakaz, lub wezwanie płatnicze).

Organa egzekucyjne winny pełnić swą służbę z powagą, w sposób jaknajszybciej prowadzący do celu, bacząc na to, aby egzekwowany dłużnik nie doznał niepotrzebnej szkody. W czasie swej czynności mają unikać zbędnych rozmów, oraz użycia zwrotów i uwag mogących drażnić płatnika.

Obecność przedstawiciela policji jest nieodzowną i w nieobecności jego nie wolno dokonywać jej w wypadkach:

a) gdy wewnętrzne drzwi domu są zamknięte i odmówiono ich otworzenia (z przepisu tego wynika, że gdy w domu niema nikogo, co jest równocześnie z brakiem odmowy otworzenia, egzekucji wogóle wówczas dokonywać nie wolno);

b) gdy nie otworzono drzwi pokojów wewnętrznych lub odmówiono otworzenia zamków od zamkniętych pomieszczeń i schowków;

c) gdy czynność egzekucyjna odbywa się w nieobecności dłużnika, a niema żadnej dorosłej osoby, należącej do rodziny lub domowników, ani też osoby, która sprawuje nadzór nad lokalem.

Władze egzekucyjne obowiązane są natychmiast po upływie terminu płatności wezwać (upomnić) płatników do zapłaty zaległości pod rygorem egzekucji w razie nieuiszczenia ich w terminie 14-dniowym od daty wezwania.

W przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych ulegają zajęciu przedewszystkiem zapasy wytworów i towarów, a dopiero z braku tychże zajęciu podlega inwentarz, jednakże z wyłączeniem urządzenia i przedmiotów niezbędnie potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa. (§ 23).

Nie wolno zajmować ruchomości, które z mocy postanowień ustawowych wyłączone są z pod egzekucji, a mianowicie:

1. codziennie używane ubranie, niezbędne stosownie do pory roku (np. ulega zajęciu w lecie, nie ulega w zimie itd.)

2. bielizna i sprzęty gospodarskie w ilości niezbędnej dla dłużnika i jego rodziny do codziennego użytku,

3. pościel tychże osób i łóżka,

4. znajdujące się w domu zapasy żywności i opału w ilości potrzebnej na utrzymanie domu w ciągu miesiąca,

5. obrazy świętych, nie mające szat ani ozdób kosztownych,

6. papiery familijne i inne pisma należące do dłużnika, wyjąwszy obligi, akcje, obligacje i t. p. papiery procentowe,

7. ruchomości, uznane przez prawo cywilne za przynależność majątków nieruchomych i przedmioty, które na zasadzie prawa cywilnego uznane są za nieruchomość z przeznaczenia.

Termin sprzedaży zajętych ruchomości nie może być wcześniej wyznaczony jak po upływie trzech tygodni od dnia ich zajęcia.

Termin sprzedaży należy ogłosić publicznie najmniej na 7 dni przed terminem licytacji.

Licytacja uważana jest za niedoszłą do skutku:

a) gdy do licytacji stanęła tylko jedna osoba kupująca,

b) jeżeli nikt z obecnych nie poda ceny wyższej ponad oszacowanie.

W powyższych wypadkach wyznacza się ponowny termin licytacyjny.

W drugim terminie licytacyjnym rozpoczyna się licytację od ceny zaofiarowanej (w pierwszym — od ceny oszacowania), przyczem zajęte przedmioty mogą być sprzedane poniżej ceny oszacowania; jednak przedmioty ze złota i srebra nie mogą być sprzedawane za cenę niższą od wartości kruszcu.

Oto zasadnicze wytyczne instrukcji dla egzekutorów podatkowych. Jakże zmieniają się one w praktyce!

Produkcja przemysłu ludowego

Cyfrowe ustalenie wartości produkcji przemysłu ludowego napotyka na wielkie trudności. Jeden z najlepszych znawców tej dziedziny J. Stokłosa obliczał kiedyś wartość tej produkcji na kilka miljardów złotych rocznie.

Dyrektor Izby przem.-handlow. w Krakowie inż. Mianowski w swem przemówieniu na otwarciu Targów Kalwaryjskich podał wytwórczość jednego działu, mianowicie produkcji tkackiej na 70 miljonów metrów b. płócien.

Pewną ilustrację tego działu mogą nam również służyć cyfry, dotyczące zasiewów i zbiorów lnu i konopi, podstawowych surowców tkackich. W b. r. obszar zasiewu lnu wynosił 102 tys. ha, konopi 30.9 tys. Zbiór lnu wynosił 343 tys. q, zbiór konopi 144.1 tys. q. Jak wiadomo, Polska zajmuje jedno z czołowych miejsc produkcji lnu.

Nowe 10-złotówki

Nowe srebrne 10-złotówki, które niebawem będą wypuszczone przez Ministerstwo Skarbu na miejsce wycofanych 10-ciozłotowych banknotów Banku Polskiego różnią się stopem od 5-ciozłotówek, a także mają nieco odmienny rysunek. Na otoku są grubo karbowane. Dźwięk ich jest silny i pełniejszy od 5-ciozłotówek. Stop ten opracował na żądanie Rządu prof. Politechniki Warszawskiej b. minister Broniecki. Stop został sporządzony pod znakiem oszczędności, t. zn. przy znaczniejszem ograniczeniu ilości srebra niż dotychczas.

Sytuacja w przemyśle włókienniczym

Z Łodzi donoszą:

Na rynku włókienniczym w Łodzi panuje naogół cisza. Tranzakcje dokonywuje się jeszcze towarami letniemi, przyczem sprzedaże obejmują niewielkie partje towarów. Sezon letni w branży bawełnianej wypadł pomimo wszystko nie najgorzej.

Zapasy, pozostałe po sezonie, są niewielkie, co ma bardzo duże znaczenie dla dalszego rozwoju sytuacji.

O ile chodzi o najbliższy sezon zimowy, to w kołach przemysłowych panuje jeszcze dezorjentacja i ogólnie występuje tendencja do jaknajostrożniejszej pracy.

Z poszczególnych działów przemysłu intensywniejsze przygotowania czynione są w branży wełnianej, która rozpoczyna sezon wcześniej. Producenci w tej branży zakupują już przędzę w dość znacznych ilościach i przygotowują już towary zimowe. Mniejsze fabryki wełniane, pomimo spóźnionej pory, produkują jeszcze niewielkie ilości tkanin letnich, pragnąc wykorzystać do końca tegoroczny sezon letni.

Ceny przędzy czesankowej nie wykazują wahań, pomimo, że ostatnie aukcje londyńskie przyniosły pod koniec pewną zwyżkę cen i zakończyły się przy mocniejszej tendencji.

Rozmaitości

Polska wykazuje największy przyrost naturalny ludności.

Główny Urząd Statystyczny opracował dane, dotyczące małżeństw, urodzeń i zgonów w ciągu roku ubiegłego w 12 państwach, a mianowicie: w Polsce, Anglji, Czechosłowacji, Francji, Holandji, Niemczech, Norwegji, Portugalji, na Węgrzech, we Włoszech, Australji oraz Kanadzie.

Jak wynika z tych danych, największa liczba małżeństw przypada na Czechosłowację i Węgry, gdzie na 1000 mieszkańców zawarto 8,7 małżeństw. W Polsce liczba małżeństw na 1000 mieszkańców wynosiła 8,6 podczas gdy w Australji najmniejsza liczba — 6 małżeństw.

Największą stosunkowo liczbę żywych urodzeń, mianowicie 33 na 1000 mieszkańców zanotowano w Portugalji, na Węgrzech 23,2, w Polsce 30,3, we Włoszech 24,9, w Czechosłowacji 21,5. Najmniejszą liczbę żywych urodzeń, mianowicie 16 zanotowano w Niemczech.

Największą stosunkowo liczbę zgonów zanotowano w Portugalji, gdzie na 1000 mieszkańców liczba zgonów wynosiła 18,6. Na Węgrzech umierało na 1000 osób —16,5, we Francji 16,3, w Polsce 15,5. Najmniejszą stosunkowo śmiertelność, mianowicie 9,7 osób na 1000 mieszkańców, zanotowano w Holandji.

Największy przyrost naturalny, mianowicie 14,8 osób na 1000 mieszkańców wykazuje Polska, następnie 14,4 — Portugalja, najmniejszy przyrost wykazuje Francja 1,1 osób.

Zemsta pomysłowego krawca

O nieprawdopodobnej historji donoszą z hiszpańskiego miasta Barcelony. Oto pewien elegancki młodzieniec, który miał zwyczaj brać ubrania od krawców i regularnie za nie niepłacić, spotkał pewnego dnia swojego krawca na ulicy. Już chciał go wyminąć dyplomatycznie, gdy nagle krawiec zbliżył się z uśmiechem i powiedział:

„Drogi panie, garnitur pański jest fatalnie wymięty i nieodprasowany. Jak pan może chodzić w takim garniturze? Przynosi pan ujmę sobie i mojej firmie."

Młody człowiek uznał rację i dał się nakłonić do odwiedzenia zakładu krawieckiego. Tam też zdjął ubranie i czekał na odprasowanie garnituru. Aliści czekanie to przeciągało się nadmiernie. Złoty młodzieniec zaczął szczękać zębami, a gdy wreszcie zjawił się krawiec na jego krzyki i wrzaski, — otrzymał wyjaśnienie, że ubranie powędrowało do szafy i że zaraz przyjdzie policjant, aby aresztować złotego młodzieńca za oszustwo.

Istotnie młodzieńca wyprowadzono z zakładu w zupełnym dezabilu i wsadzono do więzienia. Kara była dość wysoka, gdyż opiewała na dwa miesiące i jeden dzień więzienia.

Elegancja Al Capone'a.

Amerykański „król podziemi" Al Capone, skazany na 11 lat więzienia, prowadził niesłychany luksus w swej garderobie. Odebrane mu po przybyciu do więzienia rzeczy przedstawiały wartość 738 dolarów czyli około 6.500 zł. Ubranie jego warte było 175 dolarów, kołnierzyk 2 dolary, koszula jedwabna 27 dolarów, krawat 8 dolarów, pasek do spodni z djamentową klamrą 275 dolarów, jedwabna chustka do nosa 4 dolary, płaszcz 150 dolarów, kapelusz 35 dolarów, inne części bielizny 12 dolarów, skarpetki 10 dol., szelki 10 dol., obuwie 30 dolarów.

Praktyczne rady

Naprawa rozdarcia to nieraz kwestja cierpliwości. Trzeba zbliżyć obydwa brzegi rozdartego materjału, wyrównać nitki postawu i wątku, tak, jakby miały się cudem same zrosnąć. Następnie pod spód materjału, albo pomiędzy materjał a podszewkę położyć kawałek gumowego plastra i mocno przyprasować gorącem żelazkiem. W ten sposób naprawa jest uskuteczniona bez innych zabiegów.

Jeżeli rozdziera się jedwab, trzeba unikać cer, które są zawsze brzydkie, chociażby najstaranniej były wykonane.

Trzeba spróbować następującego sposobu: dobrze wyciąć nitki postrzępione, przysunąć brzegi dziury jaknajbliżej, położyć pod spodem pasek takiego samego jedwabiu, przykrajanego w tym samym kierunku, co rozdarty materjał i tych samych rozmiarów. Następnie nasmarować gumą do żucia ten kawałek i podłożyć pod dziurę. Trzymać tak 1—2 dni, przyłożywszy na wierzch jakiś ciężki przedmiot. Rozdarcie, naprawione w ten sposób jest o wiele mniej widoczne.

Czyszczenie futerek gronostajowych. Białe nadzwyczaj wrażliwe futerka gronostajowe czyści się przez skrupulatne wycieranie lnianym płatkiem maczanym w czystej benzynie. Oczywiście wyciera się w kierunku włosia a nigdy pod włos. Następnie futerko posypuje się mączką kartoflaną i gruntownie wyszczotkowuje.

Usuwanie plam krwi. Świeżych plam krwi nie należy czyścić wodą ciepłą. Plamy takie usuwa się tylko wodą zimną. Natomiast starsze twarde plamy krwi należy wpierw maczać w rozczynie sodowym i następnie dopiero prać.

Plamy grynszpanowe. Rdza miedziana powoduje bardzo brzydkie plamy, które usuwa się w następujący sposób: W 25 gramach wody rozpuszcza się 10 gramów soli kuchennej i dodaje 5 gramów octu. Kilka kropli tego rozczynu wpuszcza się na plamę i po kilku minutach zmywa czystą wodą.

Plamy z wina są bardzo przykre, ponieważ trudno je usunąć przez pranie. Na świeże plamy z wina czerwonego nasypuje się sól kuchenną, która ma tę właściwość, że farbę z wina natychmiast wywabia. Przy usuwaniu plam z wina w ogólności postępuje się w ten sposób: Plamę obficie się macza gorącem mlekiem i następnie zmywa rozczynem składającym się z połowy salmiaku i połowy gorącej wody. W każdym razie unikać należy używania mydła przy tego rodzaju plamach.

Praktyczny lejek. Napełnianie buteleczek z bardzo wąską szyjką sprawia niejednokrotnie wiele trudności, gdyż rzadko kto posiada odpowiedni mały lejek. Buteleczki takie łatwo napełniać możemy zapomocą połowy skorupki z jajka, w której przepychamy malutką dziurkę. Skorupka taka odporniejszą jest, jeżeli ją w piecu trochę przypalimy.

Czyszczenie biało lakierowanych mebli kuchennych. Znakomitym środkiem do czyszczenia biało lakierowanych mebli kuchennych oraz drzwi i okien jest ostudzona woda z wywarzonych otrąb, do której dodaje się trochę modrej farbki używanej do prania. Myje się za pomocą czystej gąbki. Brud i plamy natychmiast znikają a meble otrzymują śliczny połysk.

Od Redakcji

Wszelkie listy i przekazy adresować należy krótko: „Odzież" Królewska Huta, ul. Hajducka 15.

Zwracamy uwagę na ogłoszenie znanej firmy J. Wodak z Bielska.

Fa. „Impex" z Bielska dołącza do numeru niniejszego pocztówkę, którą zażądać można bogatą kolekcję tejże firmy na sezon jesienno-zimowy. (Patrz ogłoszenie.)